

Поради батькам

У батьків із школою стосунки нерідко бувають складні... За десять років багато з них так і не можуть переступити через страх відвідування батьківських зборів, "індивідуальних консультацій", на які періодично запрошують вчителі. Але будь-хто з батьків розуміє: роз'єднаність із школою викликає непривабливі наслідки для обох сторін, не кажучи про дитину, яка, як і в давні часи, залишається яблуком розбрату двох соціальних інститутів – сім'ї та школи.

Школа не завжди може задовольнити всі запити батьків. Зрозуміло також, що наявні у школі умови вимагають кращого, а рівень оплати праці, що існує зараз у системі освіти, не дозволяє батькам наполягати на багатьох своїх вимогах. І все ж таки... Якщо глянути на ситуацію по-іншому, то що ж зрештою залежить від нас, батьків? Як ми будемо наші взаємостосунки зі школою? Не є таємницею те, що школа – це величезний "полігон" для конфліктів, які часом провокуються нами, батьками. Змінити устрій шкільної системи нам не під силу, але, можливо, можна змінити щось у собі?..

Не вимагайте від школи більше, ніж вона може дати. Школа – це частина життя дитини. У першокласників – більша, у випускників – менша. Потурбуйтеся про те, щоб ваша дитина жила цікавим життям і поза школою, тоді можливі шкільні поразки і невдачі не будуть настільки руйнівними для її особистості.

Учителі, як і всі інші люди, різні. Не узагальнюйте і не переносьте своє невдоволення на весь колектив школи. Напевне, серед педагогів знайдуться ті, з ким ви можете знайти спільну мову та розуміння.

При виникненні неприємної ситуації, пов'язаної з вашою дитиною, пам'ятайте, будь ласка, що ви – єдина людина, здатна надати їй моральну підтримку при загальному "розборі". Ваше завдання в школі – прояснити становище, а от усі "заходи" краще застосовувати вдома після ретельного спільного обговорення із сином чи донькою.

Приходячи до школи, обов'язково просіть вести діалог на основі конкретних фактів, а не на основі особистих вражень учителів. Враження бувають інколи дуже суб'єктивними, і не варто опиратися лише на них. Намагайтеся зібрати різноманітну інформацію про життя дитини і проаналізуйте її самостійно.

Спробуйте також зрозуміти не тільки особливості поведінки вашої дитини в класі (школі), але й загальну атмосферу навчального закладу. Будь-які вчинки дітей пов'язані із соціальним контекстом, в якому вони розвиваються. Не кваптеся робити поспішні висновки, не зрозумівши справжньої причини саме такої поведінки дитини.

Не приймайте вчительську правоту на віру. Звичайно, не слід обговорювати з дитиною тільки негативні якості (вчинки) учителів. Спробуйте в кожному явищі знайти ту краплю корисного, яка неодмінно присутня в ньому. Вчіть цьому дитину.

Намагайтеся регулярно приходити на батьківські збори. По можливості просіть класного керівника повідомити порядок денний та тривалість зборів.

На самих зборах піднімайте питання загального характеру, важливі для всіх. Усі проблеми, пов'язані саме з вашою дитиною, доцільно розглянути в індивідуальній розмові

з учителем. Однак, краще для такої розмови вибрати спеціальний час, оскільки після загальних зборів повноцінна розмова може не відбутися, певні нюанси залишаться нез'ясованими.

Подумайте, чим саме ви можете допомогти школі чи конкретному вчителю. Не завжди ця допомога повинна проявлятися у матеріальній підтримці. Може статися, що ви володієте якоюсь корисною для школи інформацією чи можете надати консультації, пов'язані з вашою професійною діяльністю або здатні допомогти школі у тиражуванні навчальних матеріалів, забезпеченні комп'ютерними програмами тощо.

Ваша активна участь у житті школи сприятиме позитивному впливові не тільки на вашу дитину, але й на весь освітній простір, в якому вона знаходиться.

І останнє. Для того, щоб навчити дитину дотримуватися соціальних норм, батьки повинні не тільки розповідати про них людині, котра дорослішає, але й демонструвати це на практиці. Подумайте, будь ласка, якими бачить дитина ваші ділові та особисті стосунки з учителями? Чи згодні ви, щоб ваші син чи донька будували свої взаємостосунки з людьми, користуючись саме вашим прикладом? Якщо так – вас можна тільки привітати. Якщо ні – ви маєте час, щоби щось змінити.